

Svaret på spørgsmål 171 til ministeren lyder: »Som jeg har anført i mit svar på spørgsmål 10, mener jeg ikke, at retssikkerheden bliver tilsidesat som følge af L 268.«

Samme dag kom der svar på et samrådspørgsmål i Uddannelsesudvalget, og samtidig med, at ministeren svarede mundtligt, blev der også svaret skriftligt, at formålet med lovforslaget netop er, at man ønsker at tilsidesætte retssikkerheden. Når man ser på det betækningsbidrag, som flertallet har afgivet, så står der klart og tydeligt i sidste afsnit i betækningsbidraget, at nødvendigheden med dette forslag netop er at tilsidesætte retssikkerheden.

Så det er ikke nemt at finde ud af, hvad der egentlig menes, og hvad det egentlig er, ministeren er overbevist om.

Vi er overbeviste om, at retssikkerheden bliver tilsidesat. Det var derfor, vi stillede de 10 ændringsforslag. Vi har også under udvalgsarbejdet været medvirkende til, at der er blevet stillet op mod 200 spørgsmål til forslaget. Der har været over 40 samrådspørgsmål. Der har været timelange debatter her i salen, og der har været et hav af deputationer i udvalget. Forslaget har været godt og grundigt debatteret.

Efter de mange ændringsforslag, som er blevet stillet og vedtaget både ved anden- og tredjebehandlingen, er der ingen tvivl om, at forslaget er blevet bedre. Det er ikke sikkert, det er godt nok. Det mener vi heller ikke.

Vi så også for et øjeblik siden, da der blev stemt om de 10 ændringsforslag, som jeg havde stillet uden for betænkningen, at et ganske klart flertal her i Folketinget ønskede at tilsidesætte retssikkerheden for de her skolers vedkommende. Vi er selvfølgelig kede af i Fremskridtspartiet, at man på den måde ønsker af fratage skolerne deres retssikkerhed. Men det har hele tiden været Fremskridtspartiets mål, at vi – når tilskuddene ikke altid blev brugt og administreret i henhold til loven og lovens ånd – ad den vej skulle have stoppet tilskuddene til Tvindskolerne. Vi har gjort, hvad vi kunne. Vi har under udvalgsarbejdet gjort, hvad vi kunne for at forbedre forslaget. Vi har stillet ændringsforslag.

Vi har med tilfredshed noteret os, at andre ministerier og andre ministre er gået ind i spørgsmålet om hele Tvindimperiet. Således er allerede socialministeren godt i gang med den del af Tvindimperiet, som har med Socialministeriet at gøre. Og sådan har vi forstået at man vil fortsætte, til vi har fået en fuldstændig afdækning af hele Tvindimperiet. Det er vi tilfredse med.

Vi mener, at vi i Fremskridtspartiet har gjort, hvad vi kunne under udvalgsbehandlingen og under behandlingerne her i salen for at få forbedret forslaget. Vi må nu konstatere, at vi ikke kan komme videre i det arbejde. Der er ikke flertal for at forbedre forslaget.

Fremskridtspartiet vil derfor, når vi om et øjeblik skal stemme, stemme for forslaget, ikke nødvendigvis fordi vi mener, at forslaget er godt, men fordi ministeren over for udvalget og over for undertegnede har tilkendegivet, at dette er den eneste måde, det kan lade sig gøre på. Det må vi så se, og det må så være op til ministeren at dokumentere det hen ad vejen.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er med meget blandede følelser, at jeg i dag stemmer imod en lov, der skal sætte en stopper for et imperium, der i sin konstruktion og sit idégrundlag på én gang leder tanken hen på en nyreligiøs sekt og på Østlandenes kommissærer før Jerntæppets fald, og som i sine økonomiske dispositioner mere minder om det grå eller sorte pengemarked end den frie skoleverden.

Men jeg må helt grundlæggende lægge afstand til det synspunkt, at den gode hensigt helliger midlet med den følge, at afgørende retssikkerhedsgarantier knægtes.

Folketinget vedtager en særlov, der tilsigter at forhindre en tvivlsom administration i at blive kigget efter i sømmene. Folketinget skaber nu præcedens for, at en forsømmelig administration kan sløres, ved at Folketinget vedtager en særlov. At stoppe for tilskud eller nægte fortsat ydelse af tilskud til den enkelte skole er en sag, der bør afgøres efter objektive kriterier, og sagsformen bør afgøres efter forvaltningslovens principper. Dette er ikke sket, for Folketinget har på ingen måde iagttaget disse regler. Det er Folketinget heller ikke forpligtet til, for Folketinget skal udforme generelle regler og ikke være sagsbehandler eller dommer.

Denne for vor retsstat helt afgørende retsgaranti, at sager kan prøves ved domstolene, trædes i dag under fode. Ved at knægte denne ubetingede ret bryder vi med en ældgammel retradition.

Undervisningsministeren har hidtil fra Folketingets talerstol benægtet, at domstolsprøvelse afskæres i de enkelte tilskudssager, men justitsministeren har i et svar til Folketinget klart sagt, at jeg havde ret i mit standpunkt.

Undervisningsministerens påstand om, at loven så kan kendes grundlovsstridig, er uden-